

Kannattaisi miettiä että joskus se voit olla sinä tai läheisesi. Nyt järki käteen !

Kokemusta on sairaaloista – karmivia (juuri tuon tapaisia) ja hyviä – yrittäkää nyt hyvä hoitohenkilökunta löytää etiikkanne ja selkäranganne jostain. Mikään ei oikeuta tuollaiseen ihmisen kohteluun. Riittävä kivunlievitys ei ole keneltäkään pois vaan ainoa oikea tie. Kiitos.

Miettikää itsenne tai omat läheisenne tuohon tilaan. Nukuttakaa helvetti sentää..älkää kiduttako yhtään enään. Miettikää ja katsokaa sitä nuorta tyttöä joka on äitinsä rinnalla...toimikaa perkele !!!

Siinä voisit olla sinä tai sinun läheinen. Järkyttävää kivunhoitoa tämän päivän Suomessa.

Kukaan aivosairas ei ole tahallaan hankala. Kipua ei tarvitse kenenkään sietää. Lääkitys kuntoon!

Missä on ammattitaito? Missä on ammattiylpeys? Ja ennen kaikkea: missä on INHIMILLISYYS? Näinkö toivoisit itseäsi tai rakastasi kohdeltavan?

Kivunlievitys ja ahdistuksen helpotus on oltava ykkönen tuossa vaiheessa. Vaadin inhimillisyyttä!

Ihmisarvoista kohtelua ja kivunlievitystä. Voimaa läheisille.

Olen surullinen ja olen vihainen. Surullinen siksi, että me joudumme tarttumaan kynään, kirjoittamaan julkisesti asiasta- vaatimaan sairaalle kivunlievitystä- asia, jonka pitäisi olla itsestäänselvä.

Miksi potilas joutuu kärsimään? Syövänhoidon huippumaa, pääkaupunkiseudun suuri sairaala – missä se kaikki osaaminen on ?Missä empatia, sympatia – missä tahtotila ?

Kivunlievityksen saa kuntoon muutamalla puhelinsoitolla, maailma on tehokasta lääkettä täynnä.

Olen menettänyt molemmat vanhempani syöväälle, ja ollut mukana näkemässä kuoleman, auttanut vanhempiani- tulkinnut kivun oireita- ja varmistanut riittävää kivunlievitystä. Miksi meidän omaisten tulee tätä pyytää?

Miksi tämän pitää mennä näin? Sairaanhoidon ammattilaisen jokaiselle henkilölle toivon ajatusta siitä, että näkisitte jokaisen kuolevan potilaan silmissänne oman vanhempanne, tyttärenne, rakkaanne tahtotilan. Hoitaisitte samalla antaumuksella jokaisen potilaan kipuja – kuin haluaisitte hoitaa oman rakkaannekin.

Kuolema ei ole kivuton, eikä aina kauniskaan. Kuoleman ei kuitenkaan tarvitse olla täynnä pelkoa, ahdistusta- eikä lepositeitä. Verorahojen ohjautuminen hyvään saattohoitoon, kunniaakkaaseen kuolemaan ja rauhalliseen, inhimilliseen lähtöön tässä maassa on asia, johon pitää saada ihmiset heräämään.

Kuoleman lähestyessä, kipujen ollessa kovat yhä osa henkilökunnasta arastelee lääkityksen lisäämistä. Miksi? Miksi säästellä kohdassa, kun ainoa tapa osoittaa kunnioitusta, on lääkitä riittävästi, ja antaa ihmisen lähteä rauhassa.

Tunnen suurta surua vallitsevan tilanteen vuoksi. Koen kiukkuja kirjoittaessani tästä, sillä

tämän epäkohdan kuntoon saattaminen on vain tahtotila. Tämä ei ole resurssikysymys eikä aikaaviepä hanke. Tämä on uudelleen asennoitumisen aika, ja sen aika on nyt. Kivunlievityksen kuntoon saattaminen vaatii vain rohkeutta ajaa tätä eteenpäin, saada aikaan muutos.

Me, Siskot emme jätä Siskojamme. <3
Annica

Miksi maassamme ei saattohoito ja kivunlievitys ole kunnossa? Kauniit sanat inhimillisestä saattohoidosta pitää toteuttaa. Kenenkään ei tule kärsiä turhaan. Kipulääkitys on mahdollista, käyttäkää sitä.

Hei,
Haluan tiedustella toteutuuko hoito lain edellyttämällä tavalla. Joka seitsemäs nainen Suomessa sairastuu rintasyöpään, sekä vuodessa n. 12 miestä. Tuo sidottu potilas voit jonain päivänä olla sinä. Hoitoalan ammatit ovat hyvin edustettuina syöpäpotilaiden joukossa. Tässä vielä lukemista vierihoidon ajaksi.
www.potilaanlaakarilehti.fi/kommentit/paivystyspotilaan-ja-henkilokunnan-turvallisuus/.
Inhimillistä hoitoa toivoen,
Tuija

Kivut eivät valitettavasti odota arkipäivään ja virka-aikaan. Antakaa kunnan kivunlievitys, tuskin tässä on enää syytä pelätä narkomaniaa. Surullista.

Olen seurannut vierestä oman siskoni taistelun rintasyöpää vastaan johon hän menehtyi lopulta. Kipu mitä hän koki ei olisi ollut hoidettavissa panadolilla hänellä oli kunnan aineet! Kuvitelkaa itsenne makaamassa tuskissanne lepositeisiin, miltä tuntuisi. Ei ole ihmisarvolle oikein, eikä varsinkaan syöpäpotilaalle joka kaikista eniten maailmassa toivoisi voivansa edes hetken olla vapaa kivuista ja syövän perkeleestä, voivansa edes hetken elää lähes normaalia elämää.

Surullista.

Syöpäpotilas tarvitse kunnan lääkityksen kipuun.

Olkaa enkeleitä tälle potilaalle ja hänen tyttärelleen, auttakaa!!!

Itse sairaanhoitajana en voi käsittää näin epäinhimillistä kohtelua. Onko säästötoimet todellakin ajaneet jo ohi inhimillisyydestä vai onko kyseessä epäpätevien lääkäreiden uhri!?!? Jokaisella on oikeus riittävään kipulääkitykseen ja hyvään saattohoitoon. Hävettää koko ammattikunnan puolesta :(

Onneensa ja sattumaanko tässä maassa täytyy kivun hoidossa luottaa?!? Kyse ei voi olla tiedonpuutteesta, osaamisesta! Yhä enemmän vaikuttaa, että kyse on VÄLINPITÄMÄTTÖMYYDESTÄ! Mikä meitä ihmisiä vaivaa???

Missä on inhimillisyys ja lähimmäisenrakkaus? Kuka kehtaa tehdä työtään näin?

Paljon elämässä pitää kestää, mutta kipua nykyaikana tuossa määrin ei!! On se kipu sitten mistä tahansa johtuvaa niin lievitystä ja apua siihen tarvitsee! Ja toinen asia on lepositeet, ymmärrän ne turvallisuuden kannalta. Mutta sitä en ymmärrä enkä hyväksy, että ihminen on yksin. Ihan kauhea ajatus, että sä makaat yksin sidottuna sänkyyn kovissa kivuissa, peloissasi!

Hyvät hyssykät sentään!! Missä on niin paljon puhuttu ja kehuttu kivunhoito!! Siihen on vedottu kun puhutaan eutanasiasta!!! Olen pettynyt miten täällä meillä voidaan olla näin takapajuisuutta, riippuen missä asuu. Suomessa saattohoito pitää olla yhtä laadukasta riippumatta siitä missä päin Suomea asuu.

Miten haluaisit itse tulla hoidetuksi, kohdatuksi ja kuulluksi vastaavassa tilanteessa juuri tällä osastolla juuri nyt? Onko tämä sellaista ihmisarvoista kohtelua, hoivaa ja kivunhoitoa, jota itse tarvitsisit vastaavassa tilanteessa? Käsi sydämellä, jos sellainen löytyy!

Jos kivun todelliseen luonteeseen ei uskota, niin kysyn: Mitä väliä sillä on enää tuossa vaiheessa että johtuuko "kivun valittelu" oikeasta vai psyykkisestä tarpeesta? Hän kuolee ja lapset seuraavat vierestä. Eikö kaikille ole armollisempaa lääkityä kunnolla? Jos edelleen oletetaan että syy on psyykinen niin potilaalle se on silti totisinta totta jota kenenkään ei pitäisi aliarvioida.

Minun mamma huusi 6-7 kk kipujen takia suoraa huutoa, välillä omaa äitiään, että auta..ambulanssille joka toi kipupiikkejä oli kovaa ja tiuhaa kysyntää.. on lapsena rankkaa katottavaa. Kipuihin tarjottiin suihkeita ja laastareita jotka ei saatana auttaneet yhtään mitään. Lopulta saatiin kotisairaalaista kipupumppu, säännöllinen, vahva lääkitys auttoi pitämään kivuttomana loppuajan.. äläkää väittäkökkään, että Suomessa ois oikeus kivuttomaan elämään tai ees riittävää osaamista tai asennetta hoidon puolesta!

Miten on mahdollista, että tänä ei osata/pystytä/haluta antaa kuolevalle ihmiselle mahdollisuutta elää viimeiset ajat ilman kipua. Luulisi, että voisi konsultoida sellaisia tahoja, joilta osaamista löytyisi. Olen niin pahoillani tämän ihmisen ja hänen läheistensä puolesta.

Miten tällaista voi tapahtua??!! Miten selitätte tämän epäinhimillisen kohtelun?!!

Pyydän inhimillistä hoitoa ihmiselle, joka ei ole valinnut kohtaloaan. Pyydän kivunhoitoa kivuliaalle. Vaikka hoitohenkilökunta tulkitsisi potilaan oireet osittain psyykkisiksi, on kipu kuitenkin aina ensisijaisesti potilaan määrittelemä. Pyydän kuuntelemaan potilasta ja auttamaan häntä kaikin mahdollisin keinoin. Pyydän ihmistä kohtaamaan ihmisen.

Siis järkyttävää luettavaa. Jos muuten ei pystytä hoitamaan niin luulisi, että edes kipua asianmukaisesti nykykeinoilla. Vaikka kaksi ala-arvoista saattohoitoa olen katsellut loppuun niin kipua on näissä tapauksissa onneksi osattu terveyskeskuksissakin hoitaa asianmukaisesti niin ihme, jos ei isossa sairaalassa!? Toivon todella, että siellä nyt pikaisesti hoitava lääkäri ja hoitajat miettivät, että mitä jos itse makaisivat siinä tai mitä jos itse katselisivat siinä. Tuoko on nyt se mitä halutaan jättää omaisillekin viimeiseksi muistoiksi kun muutenkin on varmasti heillä todella vaineaa...potilaasta itsestään puhumattakaan. Kyllä niin vihaksi pistää, että tän päivän Suomessa voi syöpähoidon taso-olla noin alhaalla ja lääkäreiltä pääsynt inhimillisyys unohtumaan pahemman kerran.

Ei voi olla totta että meidän "hyvinvointivaltiossa" jossa terveydenhuollon hehkutetaan olevan huipputasoa toimitaan näin! Itse olen syöpäkuoleman nähnyt ja toivon että jokainen joka sen paskan harteilleen saa, saisi edes kuolla kivuttomasti.

On se nyt perkele, kun ei särkyä osata/viitsitä/jakseta hoitaa. Nyt joku roti, kuvittele itsesi tai lapsesi siihen lepositeisiin ja mieli mitä haluaisit tehtävän. Ihmisarvoinen kohtelu ennen kaikkea!

Toivoisin, että jos sinä, lääkehoidon ammattilainen, joskus olet samassa tilanteessa kuin Sisko tuolla lepositeissään, joku tarttuu ja auttaa sinua niin kuin sinä nyt autat tuota kipeää ja todella sairasta ihmistä. Kenenkään ei tule joutua kohtaamaan tuollaista kipua ja pelkoa. Toivon todella, että alatte nyt auttaa, olkaa ihminen ihmiselle. Kohdelkaa häntä kuin toivoisitte teidän tärkeintänne kohdeltavan.

Ihmiseltä ollaan viety terveys ja kohta elämäkin päättyy niin ei voi olla mahdotonta pyrkiä kaikin tavoin tekemään lopusta niin inhimillistä kuin mahdollista on. Kaiken lisäksi pitää muistaa että on ihmisiä joita tämän tuskan avuton sivustaseuraaminen tulee riivaamaan sitten kun itse potilaan tuskat ovat jo ohi.

Miten tämä syöpäpotilaan kivunhoito voi olla vieläkin näin ala-arvoista nykypäivän Suomessa, jossa olisi mahdollisuudet kunnan kivunhoitoon?!? Miksi selvästi tuskaista ja parantumattomasti sairasta ihmistä ei lääkittä kunnolla, vaan annetaan olla tuskissaan? Kyllä tästä pitää sairaalan joutua vastuuseen. Näinkö halutaan antaa yhä ihmisten kärsiä elämänsä viime hetkillä kovista tuskista? Emme hyväksy tätä missään nimessä vaan vaadimme kunnan lääkityksen sitä tarvitseville ja ihmisarvoisen hoidon elämän loppuhetkille!

Arvoisa sairaalan henkilökunta: kohdelkaan potilaita yksilöllisesti ja laittakaa kipulääkitys kuntoon niin että tuskat päättyvät. Keinoja on. Huolehtikaa myös potilaan lähimmäisistä – tilanne on traumaattinen. T. Kokemusta on

Ei voi olla mitenkään mahdollista, että syöpäsairas ihminen ei saa riittävää kivunlievitystä tässä maassa jossa terveydenhoidon pitäisi olla huippuluokkaa!! Missä on inhimillisuus ja riittävä kyky nähdä ja kohdata kivusta tuskissaan oleva ihminen, joka tarvitsee kunnan lääkettä kipuihin. Hän ei ehkä sitä itse pysty vaatimaan, mutta hoitohenkilökunnan ja lääkärin on nähtävä tilanne ja annettava kaikki se mahdollinen kivunlievitys mikä on ylipäättään mahdollista!

Käsittämätöntä toimintaa maailman johtavassa terveydenhoidon maassa. Tämä vaatii toimenpiteitä, HETI. Hävettää osallistua Unicefin alajärjestön tapaamisiin jossa mietitään mitä voidaan viedä kolmansiin maihin tästä 'terveydenhuollon kärkimaasta' – ja samaan aikaan kidutamme ihmisiä elämän viime metreillä. Hävetkää. Antakaa hänelle kunnan kivunlievitys, armahtakaa. Annina

Ei näin!! Kuvitelkaa itsenne tai lapsenne makaamassa siinä sängyssä, kivusta sekaisin. Mitä te teette?! Kidutate sairasta ja hänen lastaan/omaisia. Ette voi toimia noin. Mä valtuutan omaiseni että nostavat syyteet jos itse joudun tuohon tilanteeseen!! Miettikää nyt ihmeessä!! Katsokaa ja KUUNELKAA mitä ympärillänne tapahtuu...

Kauheaa. Uskomattoman epäinhimillistä kohtelua, täysin vailla empatiaa. En voi käsittää, että tämä oikeasti on mahdollista. Kärsivälle potilaalle on annettava tehokas ja riittävä kivunlievitys, ilman mitään arvailuja voihkimisen syystä! Johanna

Aivan uskomatonta ihmisen kidutusta!!! Nykypäivänä kyllä löytyy lääkkeitä!! Missä inhimillisyydet?

Kivuliasta, tuskaista ihmistä ei voi eikä saa sitoa ja jättää yksin. Tämä ei vielä olla mahdollista Suomessa vuonna 2018.

Herranjumala, miettikää jos itse olet seuraava potilas! Antakaa ihmisarvoisen elämä, loppuun asti!! Sydän itkee verta...

Jokaisella ihmisellä on oikeus hyvään hoitoon joka kattaa myös hyvän kivunhoidon. Jokaisella ihmisellä on oikeus hyvään kivuttomaan kuolemaan. Koen että nyt rikotaan räikeästi potilaan oikeuksia ja hyvää hoitoa. Koen myös että potilas on jätetty vaille hoitoa eli epäilen että kyseessä on hoidon laiminlyönti eli heitteillejätö. Se että potilas sidotaan sänkyyn kertoo kuinka hukassa hakoteillä hyvän hoidon suhteen lääkärit ja hoitajat on. Neuvonkin omaisia viemään asian oikeuteen ja tekemään valitus valviraan. Saatoin vaimoni viimeiselle matkalle kun hänen siivet katkesi ja syöpä vei voiton. Tiedän mitä on hyvä kuolema.

Onko ihmisen kiduttaminen sallittua? Lääkkeitä on olemassa, nukuttaa voidaan, mahdollisuuksia on mutta silti vakavasti sairaan henkilön annetaan kärsiä noin, Hävetkää!!! Ja neuvokaas samalla jo varoiksi meille muille millainen pilleri pitää varata taskuun että pääsee mahdollisimman pian pois tilanteen niin vaatiessa, ettei jää kidutettavaksi.

Järkyttävää. Kärsimykselle pitää tulla loppu ja pian! Ei ole todellista, että potilaan annetaan kärsiä. Käsittämätöntä. Kipulääkkeitä kyllä on ja tällaisessa tilanteessa niitä on annettava mieluummin liikaa kuin liian vähän! Kenenkään ei pitäisi joutua kärsimään sietämättömistä kivuista. Anteeksiantamatonta toimintaa!

Kivunlievityksen on oltava potilaan perusoikeus. Oma tyttäreni kuoli syöpään. Hän eli melko kivuttomana – ja kuoli myös. Kivunhoito on saatava Suomessa kuntoon joka paikassa, jokaiselle potilaalle. Kipuun pitää reagoida heti eikä "seuraavana arkipäivänä". Auttakaa tätä siskoa!

Inhimillisyyttä pyydämme.

Nyt riittävästi kipulääkitystä tälle tuskissaan kärsivälle Siskolle! Täysin käsittämätöntä kohtelua ja hoitoa tämän päivän Suomessa! Sattuu sydämeen niin, ettei löydy sanoja..... Toivottavasti tällainen ei toistu enää ikinä kenenkään kohdalla!

Palliativisessa kivunhoidossa on mahdollisuus myös sedatoida potilas ja huolehtia näin levollisesta kuoleman odotuksesta huolehtien samalla riittävästä (alleviivattuna) kipulääkityksestä. Käsittämätöntä että edelleen vuonna 2018 ihmiselle ei voida taata psyykkisesti ja fyysisesti rauhallista, kivutonta lähtöä. Osaajia on ja jos ei omalla osastolla niin silloin hänet etsitään muualta! Pitää myös ymmärtää että omaiset jäävät tänne kuoleman jälkeen ja on edesvastuutonta että tyttärelle jää muistikuva armoa anelevasta äidistä joka on lepositeissä. Hävetkää!

Mitä ihmettä siellä oikein tapahtuu, miksette hoida potilaan kipua oikein? Toivon, että sitten kun asia on järjestyksessä, annatte julkisen ja virallisen selvityksen asiasta.

On täysin käsittämätöntä, että potilas olisi lepositeissä ja yksin.

Tätä näkee usein sairaalan syöpäosastoilla. Synkkää ja masentavaa. Suomessa on muu hoito huippua, mutta kipua saa kärsiä vaikka kuinka. Terveisin sairaalan hoitaja.

Nyt se kivunlievitys kuntoon tällä sekunnilla!!! Jos ette osaa, niin konsultoikaa viisaampaa. Kenenkään EI kuulu kärsiä noin!

Teidän pitäisi hoitaa ihmistä eikä ruokkia kärsimystä, jos ihminen on aivan pian kuolemassa ei liene väliä kuinka paljon lääkitään kipua, pääasia että lääkitään tehokkaasti. Toivottavasti nukutte yönne hyvin. Minä en voi.

Hyvä kuolema? Vai helvetilliset kivut loppusuoralla? Kivunlievitys on saatava tarvittavalle tasolle, oli ne kivut sitten oikeita tai jonkun toisen sanomana "psykkisiä", mitä väliä?! Hävettää terveydenhoidon puolesta yksittäisen ihmisen kohtalo – Nyt on aika korjata tilanne ja antaa armollinen loppuelämä (jos se vaan on aivoetiäisen kanssa mahdollista)!

Nyt inhimillisyyttä hoitoon. Kunnon kipulääkkeitä on, miksi anetaan rauhoittavia??? Ei ne kipua poista, saattavat vain lisätä tuskaisuutta. Missä morfiini?

Auttakaa pian. Auttakaa!

Hoitaisitko omaa äitiäsi, sisartasi, tyttäresi näin? Isääsi, veljeäsi, poikaasi? Se on kysymys, joka valitettavan usein on noussut mieleen. Hoida niinkuin haluaisit itseäsi hoidettavan. Inhimillisesti.

Kaikille on taattava kivuton ja inhimillinen hoito. Hävetkää, hoitajat ja lääkärit jos koette tehneenne voitavanne tämän siskon eteen!

"Suomessa on saatavilla kaikki syöpäkipun hoidossa ja palliatiivisessa hoidossa tarvittavat lääkkeet, laitteet ja tietotaito. Hoitotulokset syöpäkipun hoidossa ovat hyviä. Hyvä kivun ja muiden oireiden hoito syöpäsairauksissa ei ole ylellisyyttä vaan potilaan PERUSOIKEUS." Eero Vuorinen 2015, Suomen Syöpäpotilaat ry, syöpäpotilaan kivunhoito-opas potilaalle.

Vetää sanattomaksi. Tuskaa tuo jo liian aikainen lähtö ja elämästä luopuminen. Kenenkään ei pidä joutua kärsimään sen lisäksi sietämättömästä kivusta. Jokainen päivä, tunti ja minuutti on liikaa odottaa, että apua olisi saatavilla. Läkettä kyllä löytyy maailmasta, miksi ei löydy halua auttaa?

Terveydenhuollon ihmiset ovat sitoutuneet auttamaan ihmistä. AUTTAKAA VÄLITTÖMÄSTI KIVULIASTA SISKOA! Kenenkään ei kuulu kärsiä, lääkkeitä kuuluu tässä tilanteessa antaa riittävästi ja vähän ylikin. Ette voi väittää toista kivuttomaksi olematta hänen tilallaan. Pelastakaa hänet kivulta!!!

Tämä tosiaan on väärin. Kipulääkitys viimeiseen saakka. Oikeus inhimilliseen hoitoon!

Miten te kehtaatte? MITEN TE KEHTAATTE??! JOKAISELLE IHMISELLE KUULUU SAIRAUDEN HOITO/KIVUNLIEVITYS TEHOKKAASTI JA POTILASTA AJATELLEN, JA TE TOIMITTE NÄIN?! MITÄ SAIRAAHOITOA TÄMÄ ON? MITÄ INHIMILLISYYTTÄ TÄMÄ ON? OLETTEKO TE IHMISIÄ VAI IHMISIÄ HOITAVIA KONEITA? ja ei, capslock ei jäänyt päälle, suututtaa niin, että isojen kirjaimien käyttö toimii tässä äänen korotuksena. NIIN SUUTUTTAA TÄMÄN SYÖPÄSAIRAAAN POTILAAN PUOLESTA!!!!

Kipu on henkilökohtainen kokemus, joka ei poistu selittelemällä omaisille kivun mahdollista psyykkistä taustaa. Tuskaisen potilaan EI voida vaatia odottelemaan alkuvuokseen, suuresta sairaalasta löytyy varmasti päivystävä lääkäri, jolla on valtuudet nostaa kipulääkitys riittävälle tasolle. Näin ei voida toimia Suomessa tänä päivänä!

Hävetä saatte! Jopa minä, yksinkertainen sairaanhoitaja, ymmärrän potilasta näkemättä, että kivun lievitys on aivan ala-arvoista!#!! Jos kipu on teidän mielestä psyykkisistä syistä johtuvaa niin hoitakaa silloin psyyke lääkitys kuntoon! En tajua, miksi ette hoida koska keinoja kyllä on! En usko, että pystytte potilaan hyväksi mitään muuta enää tekemään kuin antaa rauhallinen ja ihmisarvoinen loppuaika!! Hävetkää siellä ihan jokainen!!!! #keinoja on jos on tahtoa#

Tämän potilaan hoito on epäinhimillistä ja pelottavaa, kun ei saa kunnon kivunhoitoa?! Nuorelle lapselle hirveä vastuu yrittää hoitaa asiaa ammattilaisia vastaan.

Hoida toista niin kuin toivot itseäsi hoidettavan!

Auttakaa, perkele!!!

Näin entisenä hoitajana, kiputiloja nähneenä, ja myös itse syöpäpotilaana kovia kipuja kokeneena tiedän, kuinka tärkeää on saada kipu hallintaan. Tämänpäivän Suomessa pitäisi kivunhoito olla jo korkealla tasolla. Tiedän itse että, kudosvaurio ja syöpäkipu on sietämätöntä, sitä en toivo kenekään joutuvan kärsimään. Hoitajan täytyy hyvin herkällä korvalla kuunnella potilasta, ja nähdä potilaan kasvoista, ilmeet kyllä kertovat kaiken. Ajoissa saatu hyvä kivunhoito auttaa paranemisprosessissa. Poistaa inhimillistä kärsimystä vaikeissa pitkittyneissä sairauksissa, myös elonpäivien loppupuolella.

Yhteys kivunhoidon ammattilaisiin, syöpäkipusta kärsivän kipua ei epäillä, eikä kipulääkitystä säästellä.

Katso peiliin ja aseta itsesi tai joku rakkaasi samaan tilanteeseen rakkaan siskomme sijasta! Millaista hoitoa toivoisit ????

Missä inhimillisuus! Asettukaa, yrittäkää edes, potilaan asemaan.

Olen seurannut kahden siskon taistelua syöpää vastaan. Loppuaikoina kivut ovat jotain sellaista, että kukaan, ei kukaan, voi sitä kuvitella. Ihminen vajoaa johonkin välitilaan ja koettaa paeta kipujaan. Mutta kipu seuraa. Taistelua on muutenkin rankkaa seurata vierestä. Vielä kamalampaa, jos rakas ihminen ei saa riittävää kivunlievitystä. Kivunhoito on saatava ajantasalle tässä maassa. Ihmisen ei tarvitse kärsiä yhtään ylimääräistä tuskaa. Burana on syöpäkipun hoidossa sokeripalan vertainen apu.

Kannatan eutanasiaa juuri tällaisten tapausten vuoksi. Sairaanhoitajana olen joutunut olemaan potilaan vierellä viimeisinä hetkinä tilanteissa, joissa kivunhoito on ollut täysin riittämätöntä, useista lääkärille esittämistäni pyynnöistäni huolimatta. Ihmisten ala-arvoinen kohtelu tällaisissa tilanteissa ei ole sallittavaa, eettistä eikä inhimillistä. Keneltä on pois antaa ihmiselle ja omaisille kivuton ja inhimillinen loppuaika? Kun aikanaan kuolen, kuolen mieluummin vaikka "liialliseen" kipulääkitykseen kuin kärsin kipuja.

Useamman vuoden lähihoitajana työskennelleenä, sairaanhoitaja-diakonissa opiskelijana itse vastaavassa tilanteessa toivoisin pääseväni saattohoitoon erikoistuneeseen yksikköön. Miksi? Siksi, koska saattohoito ja kivunlievitys tuntuu olevan todella vaihtelevaa riippuen yksiköstä. Tässähän osaston henkilökunta (lääkäri mukaanlukien) voisi konsultoida vaikkapa Terhokotia, jossa varmasti on riittävä osaaminen, empatia ja potilaan, sekä omaisten tilanteen ymmärtäminen.

Tekisi mieli sanoa, että hävetkää, kun ette käytä ammattitaitoanne ja myötäelämisen kykyänne oikein. Hoitoalalla sydäntään ei pidä kovettaa, ei pidä turtua ja ajatella, että näin ei voisi käydä minun omalle kohdalle.

Ei näin voi jatkua. Hävetkää !!!

Pyytäkää konsultaatiota Koivikko kodista, (saattohoitopaikka Hämeenlinnassa) Kivusta ei tarvitse kärsiä, kunhan lääkitys on riittävä.

Tämä on ihmisoikeuskysymys ja hoitovirhe. Tehkää, kuten etiikkamme meitä ohjaa. Nyt, ei huomenna.

Perin kummalta ja ammattitaidottomalta kivun hoidolla kuulostaa jos levinneeseen syöpään kipuun ei ole tarjolla muuta kuin Buranaa ja lepositeet. Miksei kivunhoitoon ole laitettu potilaalle kipupumppua jonka kautta morfiini ja rauhoittava lääkitys menisi säännöllisin väliajoin? Sehän on helppo asentaa sairaalassa ja tkssakin. Oma mieheni on kotona saattohoidossa ja hänelläkin on kipupumppu. Se on tehokas kivun poistaja tai lieventäjä. Ei voi ymmärtää että tällaista voi tapahtua Suomessa!

Ikinä ei pitäisi toivoa samanlaista kokemusta/kohtaloa kenellekään, mutta tässä tilanteessa ei voi tehdä muuta. Toivottavasti hoitava taho tai heidän lähimmäinen kokisi samaa, jotta asiaan saisi konkreettisen näkökulman. Kivunlievitys ei pidä olla näin vaikeaa. Jos ns. muuta keinoa ei ole kuin kipujen lievittäminen niin eikös enemmän ole parempi tässä tapauksessa. Ei pidä kuvitella miltä toisesta tuntuu. Se tunne on erilainen.

Kuolevan ihmisen inhimillinen hoito on oltava hallinnassa myös muissa kuin varsinaisissa saattohoitoyksiköissä. Kuolema ei odota sopivaa osastopaikkaa, vaan tulee kun on tullakseen. Riittävä kivunlievitys ja myös sen henkisen kivun ja hädän hoito kuuluu olennaisesti hyvään perushoitoon myös kuolevan ihmisen kohdalla. Mikäli kerrottu pitää paikkansa, kyseessä alkaa olla heitteillejätö ja pahoinpitely. Suomalaisessa sairaalassa 2010-luvulla! Uudestaan konsultoimaan Terhokotia ja lääkitys kuntoon. Mitä sillä magneetilla tehdään jos se ei lopputulosta enää muuta? Miksi sen kuvauksen odottaminen on syy kiduttaa ihmistä noin? Tuntuu aivan käsittämättömältä miten näin voidaan toimia.

Miten voi olla, että tässä syöpään hoidon kärkimaassa suhtaudutaan potilaan kipuun näin piittaamattomasti! Tuossa sairauden vaiheessa hoitohölkunnan tehtävänä tulee olla potilaan olon helpottaminen eikä kiduttaminen. Kipu ja kärsimys, jota hän kokee ei vaikuta ainoastaan häneen, vaan myös läheisiin. Sen syy ei myöskään ole olennainen, mitä tulee lääkkeiden annosteluun. Häntä hoitaneiden henkilöiden tulee joutua edesvastuuseen, mutta ensiksi syöpäsiskomme on saatava asianmukaista hoitoa ja riittävää kivunlievitystä. Sairaala ei voi vaieta tilannetta pois, vaan sen on kannettava vastuunsa ja lopetettava tämä julmuus! Antakaa herrantähden kipulääkkeitä, riittävästi, välittömästi!!!! Siskoamme emme jätä! Tilanteesta pidetään meteliä niin pitkään, että hoito muuttuu asianmukaiseksi.

Aivan uskomatonta. Nyt tässä hyvinvointivaltiossa on jälleen kerran niin uskomatonta toimintaa, että tätä ei voi kukaan käsittää eikä hyväksyä!!! Laittakaa nyt hyvät hoitohenkilökunta itsenne hänen paikalleen! Tiedetään, että varmasti on keinoja helpottaa hänen tuskaansa, joten tehkää se kun teillä on keinot!!!

Olen todella pettynyt ja peloissani siitä, miten nihkeästi syöpäsairaana kipuja lääkitään. Meillä on lääkkeet ja meillä on rahaa niihin. Missä on inhimillisuus, myötätunto ja viisaus?

Järkyttävää.

Jokaisen ihmisen on saatava riittävä hoito kivunlievityksen suhteen tässä tilanteessa!! Epäinhimillistä jos jätetään hoitamatta kipua k.o tapauksessa riippumatta hlö.kunnan arvailuista onko kipu 'oikeaa' vaiko psyykkistä alkuperää!!

Kipua täytyy hoitaa paremmin. Kipu on todellista hänelle, vaikka sitten olisi psyykkistä. Kivun hoitoon on keinot! Käyttäkää niitä! Toivottavasti tästä hoitamattomuudesta vastaavat joutuvat vastuuseen asiasta!

Haluaisitko itse olla hänen ”housuissaan”. Toivoisit varmasti saavasi kunnollisen kivunlievityksen ilman mitään selityksiä.

Vaadin ihmisarvoista kohtelua ja kohtaamista. Se on kirjattu ohjeisiin ja lakiin. Siihen kuuluu riittävä kipulääkitys, mahdollisimman kivuton olotila on jokaisen oikeus. Erityisesti parantumaton sairaus sairastavan oikeus. Kipulääkkeitä on laaja valikoima, sieltä on etsittävä se mikä parhaiten auttaa, tai useamman lääkkeen yhdistelmä. Tässä kohtaa on väärä hetki istua lääkkeiden päällä niitä panttaamassa. Sinä lääkityksestä päättävä lääkäri, katso itseäsi silmiin peilistä ja kysy haluaisitko saman tilan itsellesi, ystävällesi, puolisollesi, lapsellesi? Kysy voisitko tehdä jotain enemmän tai toisin? Kysy itseltäsi onko kaikki keinot käytössä, jotta potilas on mahdollisimman kivuton ja hänen olonsa on niin hyvä kuin se voi olla. Mene potilaasi luokse ja tee kaikki ne asiat hänen hyväkseen, jotka voit tehdä.

Jokaisen PITÄÄ saada riittävä kivunlievitys ja arvokas kohtelu. Läsnaoloa ja lempeyttä. Hoitajilla pitää olla kykyä ja mahdollisuus olla potilaan apuna aina kun hän sitä tarvitsee, myös hälventämässä pelon ja yksinäisyyden tunnetta, kaikilla kun ei ole omaisia joiden läsnäoloon voisi tukeutua. Voimia, paljon voimia!

Inhimillinen potilaan kohtelu ja kivun oikea lievittäminen ovat vähintään mitä tässä tilanteessa tulee välittömästi tehdä.

Eikös sitä aina hehkuteta kuinka hyviä kipulääkkeitä tänä päivänä on ettei kivuista tarvitse kärsiä. Onkohan se nyt ihan näin? Vaikea uskoa kun tämmösiä joutuu lukemaan. Ei kenenkään pitäisi joutua kärsiä kivuista jos kerran tehokkaita lääkkeitä on saatavilla. Miksei niitä silloin käytetä?

Muistakaa inhimillisyys. Jokainen meistä voi joskus tarvita apua. Kun kuolema lähestyy, lopun tulisi olla armollinen.

Tänä päivänä vuonna 2018 ei pitäisi tällaisesta asioista edes enää keskustella kuten kivunlievitys toivottomassa tilanteessa. Eläinkin saa useimmiten armollisemman lopun kuin ihminen.

Kuvottavaa, todella kuvottavaa. Toivon todella että joudutte potilaan kohtelusta vastuuseen, jokainen asiassa mukana ollut taho. Me emme jätä asiaa tähän.

Äitini kuoli vasta syöpään ja kivunlievitys ei ollut riittävä. Hän joutui huutamaan kivusta. Kipulääkityksissä ei ole syytä säästellä! T. Anu

Pystytte varmasti parempaan, jos haluatte. Kuka teistä haluaisi viettää viimeisiä aikojaan tuolla tavoin? T:sairaanhoitaja minäkin

On näköjään neurologisella osastolla paljon opittavaa syöpää sairastavan kivunhoidosta! Miettikää itsenne tai oma läheisenne siihen tilalle ja kysykää itseltänne onko tuo se hoito mitä haluaisitte itsellenne tai läheisellenne vastaavassa tilanteessa?

Elämme vuotta 2018. Meillä on keinoja hoitaa kipua. Missä on ihmisen kunnioittaminen, elämän arvokkuus? Missä on todellinen ammattitaito? Elämä on tässä ja nyt, se ei toimi vain virka-aikana. Haluaisin olla ylpeä ammattikunnastani. Nyt en voi sitä olla.

Miksi ihmisen täytyy kärsiä? Eläimetkin saavat parempaa kivunlievitystä kuin tämä syöpäpotilas. Miksi?

Tällainen toiminta levinnyttä syöpää sairastavaa ihmistä kohtaan on täysin ala-arvoista ja täyttää jo kidutuksen, heitteillejätön ja pahoinpitelyn merkit. Laki potilaan asemasta ja oikeuksista linjaa, että potilaalla on oikeus laadukkaaseen hoitoon. Nyt tätä kivuliasta, kärsivää ihmistä hoidetaan kuin pakkohoitoon joutunutta psykoosipotilasta vapautta rajoittamalla, vaikka oikeasti tässä tilanteessa riittävä kipulääkitys (morfiini-infuusio) sekä rauhoittava lääkitys ja LÄSNÄolo toimisivat parhaiten. Toivon tilanteen paranevan vielä lauantain 25.5. aikana. Terveisin äitinsä levinneelle syöväälle menettänyt tytär, joka olisi alkanut samanlaisessa tilanteessa barrikadeille.

Olen surukseni menettänyt äitini ja anoppini syöväälle. Olen kuitenkin kiitollinen, että sain olla paikalla, kun he hengittivät viimeisen kerran. Kummankin lähtö oli kaunis ja kivuton. Valitettavasti äitini joutui kuitenkin kivuista kärsimään jonkun aikaa, kun muutama päivä ennen hänen lähtöään saavuini sairaalaan ja huomasi hänen olevan todella kivulias. Vielä kahdenkymmenen vuoden jälkeen muistan hänen äänensä.... Kuin kituva eläin olisi huutanut. Olin nuori, shokissa, pelokas, mutta vaadin äidilleni kivunlievitystä ja onnekseni minua kuunneltiin ja äitini sai morfiinia lopun tuskiinsa. Kun lähtö on väistämättä edessä on ihan sama mikä viimeiseen hengenvetoon johtaa, itse sairaus vai kipulääke. Toivon teiltä asiantuntijoilta inhimillisyyttä ja oikeutta. Jos te voitte vaikuttaa siihen, että sairas ihminen voi täältä lähteä rauhassa ja kivuiatta, niin teidän tehtävämme on suoda se hänelle!

Eihän tämä ole totta vuonna 2018, eihän!!!!

T: ex-syöpäläinen

Potilaan tuntemuksiin on vastattava, ahdistus voi myös johtua sitomisesta ja kivut ovat todellisia. Minusta vaikuttaa siltä että hänen tilaansa ei oteta niin vakavasti kun tilanteeseen kuuluisi, kohtelu on pöyristyttävää! Ihmisen kohtaaminen fokukseen ja kipulääkitys kuntoon! Menee vähäisetkin voimavarat ihmiseltä tuollaisessa touhussa, kivun asiantuntijoita voi saa ja täytyy konsultoida jos omalla osastolla ei vastaavaa osaamista ole. Olen sis.kir sairaanhoitaja ja hoitanut syöpäpotilaita ja voin sanoa vain kaksi asiaa kipulääkitys kuntoon!!! "kivun valittelu johtuu varmaankin psyykkisestä puolesta"!?Varmaankin!!!! Kuinka voidaan sanoa jotain näin ympäriryöryä!!!!? Omaisille.Tehkää työnne niin kuin ammattilaisen se kuuluu tehdä!!! Koskee myös lääkäreitänne. Nimimerkillä eräs hankala sh...

Miten voi hoitohenkilökunnan omatunto sallia tilanteen? Miten voi tuskan huutamisen selittää "psykkeellä", onko tämä faktoihin perustuva päätelmä? Ei voi Suomessa tapahtua näin. Niinkuin jo todettu – sidottuna tuskasta huutaen, täyttää kidutuksen tunnusmerkit. Tässä lääkärin kanssa keskusteltuani hämmästelemme vain missä päivystävä lääkäri? Aina paikalla. Kaikki valtuudet on olemassa lääkityksen lisäämiseen, heti. Hoitavan tahon asenteesta kysymys, ei valtuuksista. Alkuviikkoo ei odotella, kun ihminen käy viimeistä taisteluaan. Antakaa hyvät ihmiset hänen lähteä ansaitsemallaan tavalla, kivutta ja rauhassa. Tilanne on häpeäksi koko suomalaiselle terveydenhuollolle.

Miksi hoitohenkilökunta ei anna hänelle riittävästi kipulääkitystä?!

Terveenä ihmisenä luottamus sairaalaa kohtaan rapisee. Toivon todella että kyseinen ihminen saa tarvittavan kivunlievityksen heti!

Olen sanaton miten huonosti asiamme ovat. En ymmärrä, enkä hyväksy kivun vähättelyä. Tämä on potilaalle ja omaisille silkkaa kidutusta. Järkyttävää kohtelua ja aina jaksetaan mainostaa kuinka hyvä hoito meillä Suomessa on.

Kiitos kivunlievitystä tälle naiselle. Miehelläni oli sama vaiva, kehoitettiin hengittämään pussiin, olivat vain paniikkikohtauksia, muka. Hän kuoli yksin kotiin.

Hoitoyksikön pitää pystyä ja osata konsultoida muita yksikköjä kun oma osaaminen loppuu. HUSsissa on kipuklinikka, sieltä varmasti löytyisi apua! Syöpäkipulinjalta saisi apua mutta auki vasta maanantaina :(<https://www.kaikkisyovasta.fi/neuvontapalvelut/syopakipulinja/>

Epäinhimillinen kivun kokeminen on vääriin kun on olemassa mahdollisuus vaikuttaa siihen.

Tämä ei ole mitenkään inhimillistä! Miksi ei anneta asianmukaista kivunlievitystä?

Miten voitte toimia näin! Tehkää tämä sama sitten omalle äidillenne, isällenne tai lapsellenne, kun sen aika koittaa, että omaa läheistä viimeiselle matkalle saatatte. Hävetkää! Oletteko ihmisiä vai koneita??

Onpa todella outoa toimintaa. Kipu pitää saada pois!!!

Äitini kuoli syöpään 1992. Silloinkin me omaiset jouduimme pyytämään hänelle kunnollista kipulääkitystä. silloin vastaus oli ettei voi antaa kun äidistäni tulee riippuvainen eli narkomaani. Silloin vastasin mitä väliä sillä on kun hän tekee kuitenkin kuolemaa! Hän kuoli viikon kuluttua tästä keskustelusrä. Surullisen tästä asiasta tekee se että nyt eletään 2018 eikä mitään ole opittu?! Itse rintasyövän sairastaneena tulevaisuus pelottaa. Nykypäivänä puuttuu täysin inhimillisuus ja empatia kun hoito on tätä luokkaa edelleenkin. Tämmöistä ei yksikään tunteva ihminen ymmärtää. Niin surullista ja pelottavaa. Hänelle ja kaikille sairaille kovissa kivuissa oleville potilailla pitäisi pystyä tarjoamaan ihmisarvoa kunnioittava kivunlievitys ja hellä hyvä hoito. Sillä me elämme hyvinvointivaltiossa, vai elämmekö? Kunnioitetaan elämää loppuun asti 2018. Pirjo

En ymmärrä miksi te haluatte kiduttaa ihmisiä.. haluan tietää miksi?? Puuttuuko kokonaan empatia? Mikä ihmisiä vaivaa jotka haluavat muille pahaa? Ihan järkyttävää tämän hoidon taso, kuka pystyy nukkumaan yönsä hyvin tietäen että kiduttaa ihmisiä?

Potilaan tuskaa ei tule vähätellä, häntä hoidettaessa tulee lähtökohtaisesti ajatella että hän puhuu totta ja kipu on todellista. Kipulääkityksen on oltava asianmukaista.

En ole hoitoalan ammattilainen, mutta uskon ja toivon, että jokainen meistä saa niin kauniin ja armollisen kuoleman, kun se on mahdollista. Toivon, että sinä hoitaja olet todellakin tehnyt kaikkesi niin hyvin, että voisit antaa saman kohtelun potilaalle, joka olisi sinulle tärkeä ja läheinen. Häpeän, jos näin ei ole.

Järkyttynyt, surullinen ja sanaton. Jokaisen tulisi voida olla lopputaipaleellaan tuskaton.

Vaikka kipu olisi osaksi psyykkistä, se on potilaalle aitoa kipua, siinä missä fyysinenkin kipu. Se pitäisi hoitoalan ihmisten tietää. On törkeää, että syöpäpotilas (ja jokainen muukin!) ei saa tarvitsemaansa hoitoa. Oulussa on hyvin hoidettu syöpäpotilaiden saattohoito-osasto, ehdottaisin ammattilaisten kysymään sieltä neuvoja, jos ei pääkaupunkiseudulla ole ammattitaitoa!

Mä olen sanaton. Tai löytyy pari sanaa. Mitä vittua???? Miten voi olla mahdollista että ihmistä kohdellaan näin?

Nyt järki käteen ja inhimillisyyttä peliin!

Olisitko itse tyytyväinen samaasi hoitoon? Onko kohtelu mielestäsi potilasta kunnioittavaa?

En voi käskeä, enkä pakottaa. Mutta haluaisin uskoa, että sairaiden ihmisten kanssa päivittäin tekemisissä olevat ammattilaiset tietävät, mitä kipu on. Jos kyse olisi edes tavallisesta päänsärystä, siihen on annettava kipua hoitavaa lääkettä, jos siihen on valtuudet. Puhumattakaan niistä kivuista, joita syöpäpotilas kokee. Meistä kukaan ei halua kokea sellaista, mutta kaikkein pelottavinta on, ettei niiltä ihmisiltä, joihin potilaana on pakotettu luottamaan, välttämättä saisikaan hoitoa, kivunlievitystä tai empatiaa. Eihän se ole niin?

Jo nyt on perkele. Jos kyseessä palliatiivinen hoito ja ollaan terminaalivaiheen yhdessä sen vaiheessa, niin tarpeeksi isoilla annoksilla kipulaastari ja morfiinia suoneen tarpeeksi usein ja tarpeeksi paljon. Lääkäreillä oltava uskallus tehdä oikeita päätöksiä ja hyvien ammattitaitoisten hoitajien pitäisi olla potilaiden puolesta puhujia. Onko Hänen mahdollista päästä saattohoitokotiin????!! Nimimerkillä inhimillisyyttä elämään ja kun se on loppumassa.

Potilaan kipua ja tuskaista oloa ei saa ammattilainen väheksyä. Tämä vain ja ainoastaan pahentaa potilaan oloa. Kyynisyys ei auta vaan potilas tarvitsee ja ansaitsee sellaisen kivunlievityksen jolla elämä on edes lähes inhimillistä. Älköön kukaan tulko kertomaan sille henkilökunnan jäsenelle samalla tavalla jos hän jossain kohtaa sairastuu. Vaikka ihmisellä olisi kuinka kuolettavalta vaikuttava sairaus, hän ansaitsee arvostusta ja inhimillisyyttä!

Hoitakaa asianmukainen kivunlievitys potilaalle! Stop kidutukselle!

Aivan uskomatonta, että nykyaikana ihminen ei saa hoitoa. Onneksi on siskot, jotka eivät jätä ja jaksavat taistella. Kaikilla ei ole. :(

Mielestäni on käsittämätöntä, että 2018 vuoden Suomessa – maassa jossa syöpähoitojen pitäisi olla huippuluokkaa – voidaan toimia tällä tavalla. En voi ymmärtää, että syöpäkipujen hoito ei ole lähelläkään vaadittua tasoa ja ihmisen annetaan kärsiä kivuista tilanteessa, jossa ei enää muuta vaihtoehtoa ole kuin kivunhoito! Tässä kohtaa hoitohenkilökunnan olisi hyvä miettiä oma läheisensä Siskon asemaan ja miettiä, miten haluaisi häntä hoidettavan viimeiset hetket.

Nyt vittu oikeesti sitä ammatillisuutta ja inhimillisyyttä – ketään ei voi kohdella näin tässä "sivistysvaltiossa" nimeltä Suomi. Tehokkaita kipulääkkeitä on. Keinoja on. Mutta halu auttaa puuttuu – miksi? Asiasta syytä kertoa kaikille medioille ja puhua hoitavasta tahosta nimellä sekä hoitamatta jättäneistä lääkäreistä myös.

Miten tämä voi olla mahdollista Suomessa? Onneksi en kuulu pääkaupunkiseudun piiriin. Ehkä muualla Suomessa on vielä inhimillisyyttä ja ammattitaitoista kivunhoitoa saatavilla. Sydäntä särkevää ja ammattitaidotonta toimintaa hoitavalta lääkäriltä.

tsemppiä

Olen erään toisen sairaanhoitopiirin valtuutettu, mutta jos kuulisin täällä toimittavan noin, veisin asian valtuustoon keskusteltavaksi. Ei, me emme puutu ”operatiiviseen toimintaan” mutta emme missään saisi sallia kärsimystä, sen pitkittämistä ja epäinhimillistä kohtelua! Kuvitelkaa, jos tämä tilanne tulisi omalle kohdalle, tai oman läheisen kohdalle. Kohdelkaa toisia, niinkuin haluaisitte itseänne kohdeltavan. Myötätuntoisesti ja parhaanne tehden.

Onko työ tappanut ihmisen teissä? Miksi vain saattohoitokodissa saa riittävän kivunlievityksen, siellä ymmärretään ihmisen kipu. Miksi sairaalassa ei?

Miksi on vaaraksi itselleen? Potilaalle heti vierihoitaja ja kädet irti!! Ja Ativan ja Temesta eivät ole minun mielestä kipulääkkeitä vaan tarkoitettu hoitamaan epilepsiaa eli ilmeisesti aivoissa oleva kasvain aiheuttaa kohtauksia. Siitä huolimatta potilaalle täytyy järjestää kunnollinen ja riittävä kipulääkitys. Onko kipupumppua jo? Onko potilas saattohoidossa vai onko toiveita parantumisesta? T. Sairaanhvähöitaja

Jollei talon sisällä osata hoitaa kivunhoitoa inhimilliseksi, hankkikaa nyt herran tähden osaaminen talon ulkopuolelta. Käsittämätöntä että vielä tänä päivänä joutuu lukemaan tällaisesta kohtelusta. Ennen morfiinilla lääkittiin vaivaa kuin vaivaa ja nyt sitä ei saa edes syöpäpotilas... Oi aikoja!

Millä säästöliekillä siellä oikein toimitaan? Kuvitelkaa hetkeksi itsenne siihen petiin. Voin vanhoa psykologina, että kyse ei ko tapauksessa ole "psykkisestä puolesta". Olen todella pettynyt teihin, jos tilanne on edennyt/etenee oikeasti näin. Korjatkaa virheenne, tehkää työnne, olkaa inhimillisiä...tai jos ette, niin hakekaa itsellenne ensimmäiseltä mahdolliselta luukulta saikkulappu, koska ette ole kykeneviä työhönne.

Kukaan ei saa kärsiä kivuista tuossa tilanteessa! Sisareni kuoleman nähneenä, hänkin kärsi. Lääkitys pitää olla oikea!!!

Kunnon kivunlievitys on kaikkien oikeus. Jos ei ole tietoa johtuuko psyykestä vai kivuista niin molempia puolia pitää hoitaa. Kokeilkaa kunnon kipulääkitystä jos vaikka rauhoittuisi ja saisitte kivut pois, kipulääkkeitä on olemassa.

Häpeä Suomi! Eutanasia-aloite hylätään ja puhutaan että ydinasia on hyvä saattohoito. Suomessa saattohoidon osaamista on vain terhoakodissa. Sisko saatava sinne! Siellä osataan myös kohdata omaiset! Nyt sitä saattohoito ja kivunlievityskoulusta henkilökunnalle ja ryhtiä selkärankaan!

Hei, vaikka kipu olisi osaksi psyykkistä, se on potilaalle aitoa kipua, siinä missä fyysinenkin kipu. Se pitäisi hoitoalan ihmisten tietää. On törkeää, että syöpäpotilas (ja jokainen muukin!) ei saa tarvitsemaansa hoitoa. Oulussa on hyvin hoidettu syöpäpotilaiden saattohoito-osasto, ehdottaisin ammattilaisten kysymään sieltä neuvoja, jos ei pääkaupunkiseudulla ole ammattitaitoa!

Näinkö toivoisitte itseänne kohdeltavan, jos olisitte hänen tilassaan?

Toivon että ... Matka jota tehdään olisi edes kivutonta... Antakaa toiselle se mitä toivoisitte itse samassa vaiheessa.

Jossain mättää ja todella pahasti. Vanhukset turrutetaan lääkkeillä hiljaisiksi ja vieroituksessa olevat saavat lääkkeitä itse aiheuttamaan oloonsa. Miksei ihmiset jotka olisivat halunneet elää, mutta toisin määrättiin, eivät voi poistua keskuudestamme ilman tuskia. Jokainen meistä ansaitsee hyvän loppuelämän.

MinulleKIN on kerrottu, ettei kivusta tarvitse kärsiä. Siihen on olemassa lääkkeitä. Minulle on opetettu, että kipu on subjektiivinen kokemus. Toisen kipua ei voi mitata. On luotettava ja osattava arvioida kivunlievityksen tarve niiden tietojen avulla, joita on saatavilla. Kun ihmisellä ei ole sanoja kuvata kipua, hän käyttää käyttäytymistään siihen. Toiminta, käytös, on esikielellinen keino kommunikoida. Myös vauvat ja vaikeasti vammaiset toimivat näin, kuten ihminen toimii; kun sattuu, kun minun on sietämätön olla, viestin siitä niillä keinoin mitä minulla on. Hävetkää te siskoa hoitavat! Do no harm. Minne tämä on unohtunut? Kuvittele itsesi tämän syöpäsairaalan tilalle. Miten toivoisit toimittavan?

Todella, todella ihmettelen tätä miten voi olla?! Suomessa pitäisi on mielestäni ollut loistavaa syövänhoitoa kipulääkkeineen. Miten voi olla mahdollista että ihminen Ei Saa tarpeeksi kivulääkettä? terveisin aivosyöpää sairastavan tyttären äiti jonka lääkityksestä hoidetaan.

Ihmisen kivun vähättely on törkeää! Eikö täällä saa edes kuolla arvokkaasti? Onko palliatiivisesta hoidosta edes alkeet tiedossa? Jopa maallikko ymmärtää, mitä tässä pitäisi tehdä, joten mikä ammattilaisia vaivaa, kun ihmisen annetaan noin kärsiä? Riittävän kivunlievitykseen on ihmisellä oikeus, mikä nyt ei toteudu.

Syöpäpotilaita hoitavana hoitajana olen järkyttynyt tavastanne hoitaa syöpäpotilaita. Kerrassaan pöyristyttävää. Mitä jos potilaana olisi joku läheisenne? Kohtelisitteko häntä samalla tavalla kivunhoidon suhteen, vähätellen kipuja? Miten sairaanhoidon ammattilainen voi vähätellä kipuja, vieläpä syöpäkipuja?! Hävetkää. Suosittelisin osastoanne hoitajineen ja lääkäreineen menemään kivunhoidon koulutukseen. Jos nykyiset kipulääkkeet eivät auta, niin on löydettävä paremmat kipulääkkeet tai jos levottomuuteen annetut lääkkeet eivät auta, on löydettävä lääkkeitä, jotka auttavat. Potilaan on kohtuutonta joutua kärsimään kivuista ja levottomuudesta, jotka voidaan hoitaa. Muistakaa valanne ja ammattietiikkanne.

Tehkää nyt työnne kunnolla ja ammattitaidolla.

Karua luettavaa, Vaasassa ystäväni sai niin hyvää hoitoa ihan viimeiseen hengenvetoon asti. Hän oli tajuttomana viimeiset viikot ja jos me ystävät jotka olimme saattohoitamassa häntä yötpäivää epäilimme vähääkään että olisi kipuja, hän sai maksimimäärän lisäksi jotain helpotusta. Ystävälläni oli hyvä ja rauhallinen lähtö sain pitää häntä kädestä kiinni ja toivotin hyvää matkaa. Toivon koko sydämeistäni että potilaan ei tarvitse kärsiä kivuista, jokainen ihminen on tärkeä ja arvokas.

Tässä maassa löytyy varmasti kipulääkitys, mikä helpottaa toisen oloa... Itse tarvitsen päivittäin kourallisen erilaisia lääkkeitä, miksi tämä tapaus on eri?!?! Jopa neurologiseen särkyyn löytyy apua.. Nyt kädet pois taskuista ja hommiin, meistä jokainen ansaitseen kunnon kivun lievitykseen, kun on sen aika!

Hei te, jotka ihmisten kohtalosta päätätte kun loppu hämmöttää. Pyydän teitä katsomaan potilaitanne ihmisinä. Ihmisinä, joilla on sydän, mieli ja sielu – ja lähimmäiset, jotka myötäelävät samaa tuskaa. Mitä jos kivuissa pyöriskelevä nainen olisi äitisi? Mitä jos hän olisi tyttäresi? Mitä jos se olisitkin sinä, jonka syövän aiheuttamia kipuja hoidetaan panadolilla? Mitä tekisit, mitä tuntisit?

Jokainen ihminen, yksilö ansaitsee arvokkaan ja kivuttoman loppuelämän. Meillä on tässä maassa kipulääkkeitä kivun hoitamiseen, meillä on taitoa ja ymmärrystä tähän. Olen itse aikoinani opiskellut hoitajaksi ja olen oppinut sen, että jokaisen ihmisen elämä ja jokaisen ihmisen kuolema on arvokas. Meillä on ihmisyyttä ja meillä on arvot. Sitä älköön mikään poliittinen tai taloudellinen päätös tuhotko. Antakaa hänelle arvokas ja kivuton loppuelämä ja hänen läheisilleen rauha ja tunne siitä, että tässä maassa oikeasti kaikista välitetään ja kaikista pidetään huoli.

Antaisitko oman äitisi/siskosi/lapsesi kärsiä noin, vaikka olisi mahdollista lievittää hänen kipujaan ja antaa hänelle kunniakas ja rauhallinen kuolema?

Edestänne löydätte.

Hyvä lääkäri/hoitotyön ammattilainen. Pyydän että kohtelet jokaista potilasta kuin lastasi, vanhempaasi, sisarustasi tai parasta ystävääsi. Erityisesti tänään pyydän, että hoidat parhaalla mahdollisella tavalla Siskoamme, jolla syöpä on levinnyt aivoihin. Joku toinen kerta joku muu tekee päätöksiä sinun läheisistäsi. Kiitos! Liisa

Tähän asiaan oon puututtava nyt heti! Tällaista kiduttamista ei voi jatkaa enää minuuttiakaan! On aivan uskomatonta että kovissa kivuissa olevaa pitkälle edenneestä sairaudesta kärsivää ihmistä ei lääkitä useista pyynnöistä huolimatta vaikka keinot ovat olemassa, ja kohdellaan ylipäätönsä kuin mitään ihmisarvoa ei olisikaan. Miten kukaan pystyy järjelemään että perusterve ihminen pystyisi määrittelemään sairaan puolesta sattuuko häneen ja miten paljon. Olen menettänyt uskoni täysin Suomen terveydenhuollon menetelmiin, ja kyseisen laitoksen henkilökunnan ammattitaitoon. Hoitava taho voi olla varma ettei kukaan tähän kärsimyksen pitkittämiseen liittyvä osapuoli jää ilman seuraamuksia. Rintaani puristaa ajatus siitä ettei tätä naista yritetä edes auttaa taistelemaan loppuun kivuttomasti.. Paljon rakkautta ja voimaa tälle naiselle, ja roppakaupalla järkeä ja empatiakykyä hoitavalle taholle.

Kivunlievitys "kovilla" aineilla NYT HETI! Tässä tilanteessa pitää unohtaa riippuvuus ja haittavaikutukset! Hävettää työskennellä hoitoalalla... Itse en onneksi ole joutunut näin brutaalisti ihmistä "kiduttamaan" kun saattohoitoa olen toteuttanut. En voisi elää itseni kanssa, jos joutuisin...

Oma äitini sai viimeisen ja kivuliaimman viikon olla saattohoitokoti Koivikossa. Koska mitään muuta ei enää ollut tehtävissä kuin pitää äiti mahdollisimman kivuttomana, sai hän aina tarvittaessa suoraan suoneen kunnan kipulääkettä. Viimeiset päivät olivat näin kauniita sekä hänelle että meille läheisille. On häpeä että tilanteessa jossa ainoa inhimillinen teko on pitää ihminen kivuttomana, sitä ei tehdä. Eritoten sairaalle mutta myös läheisille henkisesti erittäin raskasta seurata vieressä ja tuntee avuttomuutta. Kipu on hoidettavissa, miksi sitä ei tehdä?

Ei voi olla totta! Ei ihmistä noin kohdella. Hoitakaa hyvät ihmiset Siskon kipua älkääkään levottomuutta. Itse olen myös juuri sairaalahoidossa leikkauksen jälkeen ja tulisin hulluksi, jos minut sidottaisiin kiinni kipujeni kanssa.

Kuinka Suomessa voidaan toimia näin räikeän välinpitämättömästi?!? Entä jos kyseessä olisi sinun puoliso, lapsesi tai vanhempasi? Olen järkyttynyt ja toivon, että kukaan ei joudu kokemaan tällaista kidutusta!

On käsittämätöntä, että tällaista tapahtuu Suomessa vuonna 2018! Jos kyseessä onkin osin psyykkiset harhat tms. niin lääkitkää sitten niitä!!!! Eutanasiaa vastustavat huutavat suu vaahdossa kuinka Suomessa kuoleva kyllä saa kipuihinsa apu. No ei näytä saavan. Nyt asiat kuntoon ja äkkiä!

Käsittämätöntä, että tällaista tapahtuu "hyvinvointi-yhteiskunnassamme"!

Kivunlievitys on ehdottomasti ykkösen tässä tilanteessa. Morfiinihan myös lievittää ahdistusta potilaalla ja kipuja. Jokaisella on oikeus saada kunnan kipulääkitys.

Miten mahdollista Suomessa v. 2018? Kivunlievitys on jokaisen oikeus, jollei muuten riittävää kivunlievitystä pystytä antamaan, miksei sedaatio tule kysymykseen? Eikö lääkäreillä on inhimillisyyttä yhtään! Kyllä suututtaa! Päivystäviä lääkäreitä on ihan varmasti, eli turha vedota 'vasta maanantaina tulee lääkäri töihin' tyyliin. Että pistää vihaksi. Miten voidaan ihmistä kohdella näin!

Miten on mahdollista, että 2018 joudutaan kampanjoimaan inhimillisen kohtelun puolesta? Riittävä kivun lievitys pitäisi olla itsestään selvyyttä. Asialle on tehtävä välittömästi jotain eikä pahoitella jälkikäteen.

Lepositeet heti pois! Eduskunta ei laillistanut eutanasiaa koska uskoi laadukkaaseen kivun lievitykseen. TEIDÄN tehtävänne on antaa sitä. Nyt siteet pois ja niin paljon, niin voimakasta lääkettä että hän pystyy olemaan kivutta loppuajansa. Kidutus on laitonta, me elämme sivistysvaltiossa. Toimikaa HETI!

Kivunlievitys kuntoon – nyt heti! Miksi ihmisen pitää kärsiä elämänsä viimeisillä hetkillä? Toivomme teiltä armeliaisuutta ja empatiaa – mutta ennen kaikkea vaadimme teiltä nyt ammattitaitoa!

Itse kärsin harvinaisesta "geenivirheestäkö?", jossa lääkkeet eivät tehoa samalla tavalla, kuin normaalilla. Sama on isälläni, joka heräsi kesken leikkauksen. Minua ei uskota, ei kuunnella ja kun 1. Lapseni sectoitiin puudutteen pettivät ja yritin karjua maskin läpi kipua. Spinaalin jälkeen jalat toimivat kuin balettianssijalla ja synnytyksissä on kiva selittää, että olisi huisia päästä 30 minsan päästä vessaan pissalle, kun hoitaja tölväsee ettet sinä tunne vessahätää. Muiden armoilla oleminen, niin pelottavaa. Kun miettii ihmistä, joka on elämänsä ehtoopuolella on suorastaan surullista ettei niin tärkeästä asiasta, kuin mahdollisimman mukavasta olostsa voida pitää kiinni. Kaikki me kuolemme jossain vaiheessa. Ei olisi pahitteeksi, jos sitä ajattelisi itsensä kuolevan asemaan.

Suututtaa moinen ihmisen kohtelu viimeisinä hetkinä. Eikö ihminen saa poistua kivuttomana? Varmasti löytyy riittävän vahvat lääkkeet kivunlievitykseen. Miten kukaan voi toisen puolesta sanoa/tietää, mikä on riittävä määrä kipulääkettä...

Täysin pöyristyttävä, epäinhimillinen ja rikollinen tilanne. Potilaalla on oikeus riittävään kivunlievitykseen, ja lääkelistan perusteella on yksiselitteisen selvää, ettei näin ole toimittu. Jos talosta ei löydy päivystävää anestesiologia, joka voisi tilanteen korjata, on ainoa ratkaisu välitön potilassiirto päivystävään sairaalaan. Viimeinen vaihtoehto sedaatio, jos kipua ei saada vahvemmillakaan kipulääkkeillä, esim. laajalle levinneen syövän hoidossa paljon käytetyn morfiinin, avulla hallintaan. Jos hoitava taho kieltäytyy tällä tavoin hoitamasta potilasta, on kyseessä poliisiasia.

Mitä jos hän olisi ihminen eikä potilas?

Ei voi olla totta tänä päivänä. Kipulääkitys pitää laittaa kuntoon ja se on mahdollista. Myös päivystävä lääkäri löytyy aina!! Lepositeissa olevaa potilasta ei saa jättää valvomatta ja kirjaukset on tehtävä 15 min välein.

Hyvä vastaanottaja,

Vaikka sisarellamme on neurologisia oireita hänen perustautinsa on syöpä ja näyttää siltä ettei osastollanne on levinneen syövän hoitoon sen enempään lääkäreillä kun hoitajillakaan minkään näköistä asiantuntemusta.

Laki potilaan asemasta ja oikeuksista (1992/785 3§) takaa jokaiselle potilaalle oikeuden hyvään hoitoon.

Sisaremmme kohdalla osastollanne tämä ei toteudu, hän kärsii jatkumista kivuista joita epäillään psyykkisiksi oireiksi. MRI-kuvausta ei tehdä koska anestesiaryhmä on saatavissa vasta alkuvuikosta, Mitä jos päässä on vuoto? Eikö kuvia saa päivystyksenä? Anestesia lääkärit ja -hoitajakin päivystävät, joten selitys on todella ontuva.

Syöpäkipuun ja syövähoitoon erikoistuneita yksikköjä löytyy HUS: n alueella joten avun pyytäminen ei palvele potilaan etua.

Lepositeiden käyttö on potilaan oikeuksia rajoittava toimenpide ja vaikka se olisikin tehty hänen ns. turvakseen. Tästä syystä täytyy kyseistä toimenpiteestä löytyä päätös kuka lepositeet on määrännyt ja kuinka pitkän ajan niitä käytetään ja kuinka sisartamme tarkkaillaan kun hän on lepositeissa. Lepositeet eivät ole ns. automaattisesti päivästä toiseen jatkuva hoitomuoto.

Yst. Terveisin Minna

Voimia ja jaksamista myös terveydenhuollon ammattilaisille, ei helppo ole teidänkään tehtävänne, mutta olkaa silti ihminen ihmiselle. Tällä hetkellä ei kuulosta inhimilliseltä siskon hoito, auttakaa, te siihen pystytte.

Jokainen meistä ansaitsee parhaimman hoidon ja kohtelun mitä on olemassa. Elämä on kallisarvoinen niin ensimmäisinä kuin jo sairauden murtamina viimeisinä hetkinä. Sairaus on kärsimys jo itsessään. Annetaan kaikki kivunlievitys mitä on olemassa, jotta sairauden murtama voi levollisesti antaa jäähyväiset ja sulkea silmänsä ikiuneen.

Miksi syöpää sairastava kipupotilas ei saa apua kipuihinsa?!!

Antakaa hyvä henkilöstö tämän kivuliaan epilepsia-kohtauksia saavan potilaa kuolla rauhassa ilman kipuja. Omaiset kärsivät kun näkevät kuinka kivulias potilas hän on. Jos mitkään määrät Morfiinia tai Oxycodinia ei riitä, oisko Sedaatio mahdollista?

Olkaa hyvä ja taatkaa jokaiselle ihmiselle ihmisarvoinen ja tarvittaessa kivuton elämä. Se on teidän velvollisuutenne lääkäreinä ja ihmisinä.

Tämäkö on potilaan inhimillistä kohtelua Suomessa vuonna 2018? Eikö riitä, että kuolee. Onko pakko kärsiä?

Antakaa kunnan kivunlievitys. Se mikä kuuluukin antaa! Ihmiselle hoitoa, ei kiduttamista! Miten on mahdollista, että anestesiatiimi on paikalla "alkuviikosta???" Entä akuutit- ja päivystystapaukset!! Hyvinvointivaltio? Joka pitää huolta kaikista?!

Aivan käsittämätöntä, että tarvittavaa ja riittävää kivunlievitystä ei anneta sitä tarvitsevalle! Kuitenkin potilaalle ja omaisille luvataan, että kipulääkettä annetaan niin paljon ja sellaista, joka vie kivut pois. Totuus Suomessa on kuitenkin aivan toinen.

Vaadin ja syvästi toivon, että annatte ihmiselle arvokkaan ja rauhallisen loppuelämän! Riittävä kipulääkitys auttaa myös omaisia jaksamaan hyvästien pitkä matka! Siskoomme sattuu selvästi, auttakaa häntä, olkaa ihmisiä ihmiselle!

Kenenkään ei voi kuulua joutua odottaa sitä arkipäivää, jolloin kivut voisivat byrokratian puolesta voimistua oikeaan aikaan. Valmius tehokkaan kipulääkkeen aloitukselle tai lääkkeen/annostuksen päivitykselle on oltava 24/7 mahdollista ja se on myös tehtävä. Kipua ei missään tapauksessa pidä joutua kaiken muun tuskan lisäksi kärsimään, sille on olemassa tehokkaita keinoja, ne on otettava käyttöön NYT!!! – KESTÄMÄTÖNTÄ AJATELLA TÄTÄ TILANNETTA -.

Inhimillisyyttä nyt tähän peliin! Kipupumppu käyttöön ja riittävä nopeus/annostus! Eikö tällaista henkilöä voida saattaa narkoosiin! Ymmärtääkseni Karinakodissa tämä esim on mahdollista!! Auttakaa hyvät ihmiset kärsivää!!!

Nyt oikeasti oikeat keinot käyttöön. Jos ei kerran eutanasiaa Suomeen saa, niin nyt potilas siihen Päivi Räsäsen ihannoimaan sedaatioon ja hengityskoneeseen. Ja heti!!!

Auttakaa! Olkaa inhimillisiä! Itselläni tuomio parantumattomasta keuhkofibroosista johon tulen tukehtumaan.

Miksi kipuihin ei suhtauduta vakavasti ja heti? Kipupumppu potilaalle heti. Inhimillisyyden nimissä toimikaa. Tämä on aivan järkyttävää. Tällaisesta jää myös traumat lähiomaisille. Viimeiset muistot ovat äidistä kipuiset.

Järkyttävää! Eikö me eletä hyvinvointivaltiossa? Eikö ihmisellä ole oikeus riittävään kipulääkitykseen?? Oikeus inhimilliseen loppuvaiheen hoitoon? Saattohoidon tarkoitus?

Jokainen – ihan jokainen – on oikeutettu laadukkaaseen hoitoon ja kivunlievitykseen sekä ihmisarvoiseen kohteluun loppuun asti. Toiminta tässä tilanteessa on ollut kammottavaa ja potilasta sekä hänen läheisiään kohtaan alentuvaa. Tällaista ei voi eikä saa tapahtua!

En voi uskoa tätä todeksi, vaikka ei tämä ensimmäinen kokemukseni ole siitä, ettei kipuja hoideta kunnolla. Tätä kärsimysnäytelmää joutuu vierestä katsomaan potilaan nuori tytär, joka elää loppuelämänsä näiden muistojen kanssa. Koittakaa asettua potilaan ja hänen tyttärensä asemaan ja sitten reippaasti liikkeelle lääkärin/lääkäreiden puheille riittävien kivunlievityslääkkeiden saamiseksi. Nyt ei voi jäädä vain noudattamaan perusrutiineita, vaan nyt on rohkeasti oltava aktiivisia toimijoita!

On häpeällistä, että kuolevan ihmisen viimeisistä hetkistä tehdään täyttä kidutusta. Sen sijaan että sidotte hänet sänkyyn, hän tarvitsee riittävän kivunlievityksen sekä tukea ja apua tuskiin ja pelkoonsa. Kuolevallakin on ihmisoikeudet.

Saattohoitovaiheessa hoito on toteutettava riittävänä. Yhtäkään ei saa jättää tähän tilanteeseen. Vierihoito ja kipupumppu. Ketään ei saa kivun vuoksi sitoa!

Uskomatonta ettei kivunhoitoa pystytä hoitamaan, magneetin päivystyksenä. Täysin epäinhimillistä tuskaa potilaalle ja omaisille. Potilaan hoitosuunnitelmasta pitäisi aina löytyä varsinaiset lääkkeet, seuraavat ja sitä seuraavat kipulääkkeet, jotta vältytään turhalta kärsimykseltä. Ihmisen pelko ja kauhu kivuista on monilla syöpäpotilailla suuri. Syöpäsairaanhoitaja 2013 AV

Kuinka "hyvinvointivaltiossamme" voi tapahtua tällaista, ettei potilas saa loppuvaiheessa riittävää kivunlievitystä? Miten on selitettävissä, ettei ki unlievitykseen voida antaa riittävää lääkitystä? Tämäkö on sitä paljon mainostettua hyvää saattohoitoa?

En haluaisi uskoa tällaista kivun hoidon puutetta ja heitteillejättöä todeksi. Ihmisiksi itseään kutsuvat sitovat loppumetreillään tuskaillevan ihmisen sänkyyn kiinni sen sijaan, että antaisivat riittävää kivunlievitystä. Jollei paikalla ole lääkettä määrävää lääkärinä, sellainen on hankittava päivystystapauksena. Häpeän puolestanne.

Lääkärit ja hoitajat kiirehtikää kivunlievitystä. Hypätkää hetkeksi Siskon saappaisiin. Ettekö todellakaan voi tehdä mitään juuri nyt?

Missä on empatia? Kuinka vaikeaa on kuvitella itsensä potilaan paikalle? Kuka tahansa meistä saattaa joutua samaan tilanteeseen. Potilas ansaitsee tulla kuulluksi ja hoidetuksi. On kurjaa, jos edes vaatimalla ei saa riittävää hoitoa. Kivun hoitaminen ei ole vaikeaa, ja on tilanteita, joissa kaikki keinot pitäisi saada käyttöön. Jonain päivänä siinä samassa sairaalasängyssä saattaa maata sinun äitisi, siskosi, ystäväsi – sinä.

Te olette vannoneet valanne, eikö edes hävetä?

Isäni sairastui tänä vuonna keuhkosyöpään, joka oli levinnyt aivoihin, luustoon, maksaan ja imusolmukkeisiin. Hänen toiveensa oli kuolla nopeasti ja ilman kipuja. Kipuihin pystytään vaikuttamaan ja se myös tehtiin. Tämä mitä tämän naisen kohdalla luen on aivan järkyttävää sekä potilaalle, että hänen läheisilleen. Suoraan sanottuna, se, että tällainen toiminta on edes mahdollista, järkyttää myös minua lukijana ja haluaisin tietää kuka on vastuussa tästä kidutuksesta? Vähintäänkin heti potilaan ja hänen läheistensä elämä on mahdollistettava niin levolliseksi ja inhimilliseksi, kuin mahdollista. Henkilökunnan tulisi olla tukemassa heitä. Nyt heti!

T. Maija

Kivun lievitystä kuuluu antaa riittävästi sitä tarvitsevalle ja hoitohenkilökunnan on kuunneltava potilasta. Toivon myös hoitohenkilökuntaa riittävästi!

Olen sanaton, tuntuu todella pahalle lukea tästä tilanteesta. Miksi Suomessa on kidutus sallittua?! :(

Järkyttävää ja epäinhimillistä kohtelua! Kun kerran potilas on tuotu kotoa sairaalaan, kivunlievitys kaikilla käytettävissä olevilla keinoilla pitäisi olla ykkösasia. Melkoista kidutusta, kun sänkyyn sitomalla viedään potilaalta kaikki mahdollisuudet yrittää helpottaa omaa oloaan. Kuulostaa siltä, että tässä ajaa hoitoyksikön etu hoidettavan hyvinvoinnin edelle. Tämän takiako maksamme veroja?

Itsekin aikoinaan sairaalassa ollut töissä ja se mitä olen nähnyt, on se että kivunhoito Suomessa on täysin riittämätöntä. Miksi annetaan parantumattomasti sairaan vielä kärsiä kovista kivuista turhaan?

Epäinhimillistä. Miten perustelette tämän? Syöpää sairastava tuskin kuvittelee kipujaan. Hävetkää. Korjatkaa toiminta HETI.

Kärsimys on täysin turhaa. Miksi Suomen terveydenhuollossa pihtaillaan kivunlievityksessä? Tämä on kansallinen häpeä.

Olen niin surullinen ja suurempaa myötätuntoa en voisi tuntea. Mietin myös tyttären tuskaa. Kuolema voi olla joskus parempi kuin kipu ja tuskaisuus. Tuossa tilanteessa ei ole muilta pois, vaikka potilas saisi tehokkaan kivunlievityksen vaikka ”turhaankin” eli psyykkisistä syistä. Kuinka voidaan ajatella, ettei apua tarvita viikonloppuna?

Täysin epäinhimillistä kohtelua! Vaadimme että ihmistä kohdellaan inhimillisesti ja hoidetaan asianmukaisesti myös silloin, kun hän ei enää itse pysty oikeuksiaan vaatimaan!!

Auttakaa ihmistä, teillä on kyllä siihen keinot.

Loukkaa ihmisarvoa, oikeuksia ja tämä on kidutusta. Sekä henkistä väkivaltaa, rauhaton ja kärsivä potilas ei ole millään tavoin rauhallinen, kivun hoito täysin epäonnistunut.

Näinkö taas ja yhä vain. Seurasin rakkaan ystäväni syöpämatkan loppua sairaalassa hiljattain ja olin järkyttynyt samasta syystä. Olen kokemani jälkeen ilmoittanut läheisilleni että teen taudin edetessä toisenlaisen ratkaisun, mikäli hoitotavat eivät muutu.

Valviran sivuilta: Edennyttä ja parantumatonta syöpää sairastavia sekä saattohoidossa olevia potilaita hoitavien lääkäreiden on hallittava kipujen hoitaminen syöpäkivun hoidon kolmiportaisen mallin mukaisesti. Psykososiaalinen tuki kuuluu oleellisena osana syöpäkivun hoitoon. Opioidihoito toteutetaan pitkävaikutteisella lääkkeellä ja kipuhuiput tasataan nopeavaikutteisella valmisteella. Syöpäpotilaan opioidin annostukselle ei ole ylärajaa, jos annoksen suurentaminen johtaa parempaan kivunlievitykseen ilman merkittäviä haittoja. Haittavaikutuksia voidaan pyrkiä minimoimaan opioideja tai annostelureittiä vaihtamalla tai hoitamalla ne lääkkein. Asia on hoidettava kuntoon välittömästi.

Morfiini on tuskin maailmasta loppu, joten kuolevalle sitä pitäisi antaa automaattisesti kipuihin! Tämä tapaus on täyttä kidutusta, eikä sitä voi mitenkään puolustella!!!

Hyvä luoja! Auttakaa te jotka hoidatte. Miettikää, jos kyseessä oli Teidän rakas!

Äitini kuolemasta tulee tänä vuonna yhdeksän vuotta. Hän sairasti parantumatonta syöpää yhdeksän vuotta ja vauhditti poislähtöään kotona ennen kuolemaansa, koska ei halunnut sairaalahoitoon. Parhaan lapsuuden ystäväni äiti ei halunnut myöskään sairaalaan, vaan vietti viimeiset päivät kotona todennäköisesti kovissa kivuissa omissa eritteissään. Kipuja oli, mutta kuitenkin kotona olivat molemmat. Eikö sairaalan pitäisi olla paikka, jossa kipuja ei olisi sen sijaan, että minuakin pelottaisi valtavissa kivuissa joutua sinne, kun mitään ei olisi enää tehtävissä?

Kivun lievitys on ensiarvoisen tärkeää, nyt ei pidä miettiä sitä, että jääkö kipulääkkeisiin koukkuun vaan sitä, saako potilas kivuttoman ja rauhallisen olon tämän kaiken keskellä.

Terveystieteiden ammattilaisena ja pääkaupunkiseudulla asuvana en voi kuin kauhistella tällaista hoitoa, tai oikeastaan hoidon irvikuvaa. Toivon todella etten joudu koskaan ko. sairaalaan/ osastolle potilaaksi. Levinnyt syöpä vaatii kaikki asianmukaiset ja tarvittavat hoidot ja lääkkeet, niin ettei potilas joudu kärsimään. Kipulääkkeitä kyllä löytyy ja niitä on annettava riittävästi. Jos tila johtuu sekavuudesta tai rauhattomuudesta, siihenkin on omat lääkkeensä. Takapäivystäjät ovat olemassa ja heitä on konsultoitava, jos potilaan tilanne sitä viikonlopun aikana vaatii! Täytyykö aina saada aikaan somekohu, ennenkuin oikeus tapahtuu! terveisin Raija

Täyttä kidutusta. Täysin ei-hyväksyttävää. Ammattitaidotonta toimintaa. Kuinka mikään hoitava taho ei ota vastuulleen ja miten joku voi seurata vain vierestä kuolevan IHMISEN kärsimystä. Jos kyseessä olisi eläin, kyse olisi eläinsuojelurikoksesta. Terveisin, eläinlääkäri-sisko Päivi

Julkiseksi tämän sairaalan nimi! Ottakaa yhteyttä iltasanomiin ja iltalehteen. Saatte näkyvyyttä ilmaiseen mediaan. Voimia taisteluun ja tahdonvoimaa.

Mieti itsesi hänen tilalleen. Mieti miltä itsestäsi tuntuu pyöriä kivuissa lepositeissä. Pientä empatiakykyä kaivattaisiin.

Kamalaa kidutusta, kivunlievitys ja inhimillinen kohtelu kuuluu jokaiselle.

Karmeaa luettavaa. Tämän päivän Suomessa ala-arvoista toimintaa. Ja toiminta tapahtuu sillä alueella, missä pitäisi osaaminen olla huippua. Jos neurologisella osastolla ei ole tietotaitoa niin heidän ympärillään ”lähimaastossa” on yksikköjä, joista apua saisi. Vai onko vaikeata pyytää apua, yhteistyö potilaan kohdalla kaiketi olisi paras ratkaisu. Inhimillisyyys! Nyt olisi ilmeisesti monella peiliin katsomisen paikka. Lähtökohta haluaisinko tällaisia kärsimyksiä itselleni tai läheisilleni? Kärsimysten lieventäminen on mahdollista.